

Stk. 8. Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen med paaløbende Omkostninger holde sig til Motorkøretøjet, saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som ejede Køretøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf. Denne Hæftelse gaar forud for anden paa Køretøjet hvilende Gæld, men efter den i § 27 omhandlede Afgift.

Stk. 9. Enhver Ejer af et Motorkøretøj skal i et af Staten anerkendt Ansvarsforsikringsselskab tegne og holde i Kraft en Forsikring for Motorcykler stor 10 000 Kr., for andre Motorkøretøjer stor 20 000 Kr. til hel eller delvis Dækning af ethvert Erstatningskrav, som i Henhold til denne Lovs Bestemmelser kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for Motorkøretøjet, da Skaden indtraf.

Stk. 10. Motorkøretøjer, der er indregistreret som tilhørende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, er dog undtaget fra Forsikringspligten.

Stk. 11. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Forsikringspligtens Gennemførelse samt for Anerkendelse af Forsikringsselskaber.

Stk. 12. Præmier, som en forsikringspligtig Ejer af et Motorkøretøj er et anerkendt Ansvarsforsikringsselskab skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Forsikringstagerens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i § 33 Nr. 2 i Konkursloven af 25. Marts 1872, jfr. kgl. Anordning af 2. Maj 1902 om den Skikkelse, hvori Konkursloven skal være gældende paa Færøerne, omhandlede Fordringer. Saafremt Forsikringen er tegnet for et større Beløb end det pligtige, gælder disse Regler for hele Præmien.

Stk. 13. Forsikringsselskabet skal have Lejlighed til inden Retten at gøre sig bekendt med de under Selskabets Forsikringer faldende Erstatningspaastande og udtale sig om disse, forinden Erstatningsspørgsmaalet afgøres ved Forlig eller Dom.

§ 26.

Stk. 1. Har en Fører af et Motorkøretøj med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed forvoldt Skade paa Person eller Gods og derfor idømmes Fængselsstraf, skal Retten til at være Fører ved Dom frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig. Var tiltalte ikke berettiget til at føre Motorkøretøj, skal det i Dommen bestemmes, at han i et tilsvarende Tidsrum ikke maa faa Førerkort udfærdiget. Det kan derhos, saafremt der af Paatalemyndigheden nedlægges udtrykkelig Paastand herpaa, i Dommen bestemmes, at det Motorkøretøj, hvormed den uforsvarlige Kørsel har fundet Sted, i et af Retten fastsat Tidsrum, dog ikke for længere Tid end 6 Maaneder, ikke maa benyttes. Under ganske særlige Omstændigheder kan Justitsministeren dog meddele Tilladelse til Køretøjets Benyttelse forinden Fristens Udløb. Saadan Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører og af Retten til at benytte det paagældende Motorkøretøj kan ogsaa ske, naar Føreren har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel, eller naar han efter ved Dom at være fundet skyldig i Overtrædelse af de ham som Fører paahvilende Forpligtelser paa ny findes skyldig i saadan Overtrædelse, begaaet mindre end 1 Aar efter forrige Overtrædelse. Naar en Fører i beruset Tilstand har ført et Motorkøretøj, skal Retten til at være eller blive Fører frakendes ham for bestandig. Dog kan Justitsministeren, naar der er forløbet 2 Aar, og naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, og vedkommende ikke tidligere har været frakendt Retten til at være Fører, tillade ham paa ny at blive Fører. Saafremt der rejses Sag mod en Fører af et Motorkøretøj i hans Egenskab som saadan, og det under denne Sags Behandling oplyses, at vedkommende Fører har nydt spirituøse Drikke i en saadan Mængde og paa et saadant Tidspunkt, at han under Kørselen kan have været paavirket deraf, straffes han i Henhold til § 24.